

[J. P. Larsen.]

godt med, og de har ogsaa fulgt med i Forhandlingerne i denne Sal fra 1924, da vort Afrustningsforslag blev forelagt. De er informeret om vor Stilling rundt om paa Landets Talerstole, der hersker saa sandt ikke nogen Tvivl om, hvad vor Mening er om de frivillige Korps. Der er ingen, der mistænker mig for at have nogen anden Stilling til dette Spørgsmaal, for saa vilde jeg ikke have stemt, som jeg gjorde i sin Tid. Det er ganske omsonst og overflødigt at udrede det videre.

Jeg havde derfor tænkt mig, at denne Forespørgsel var blevet taget tilbage. Den blev stillet den 4. Oktober, og Statsministeren svarede de Herrer den 17. Oktober paa en udtømmende Maade. Ja, naturligvis forlanger jeg ikke, at det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen skal staa op og sige, at det var en udtømmende Forklaring, saa megen Loyalitet venter jeg ikke; men vi andre finder nu, at den var udtømmende. Der var jo ikke Spørgsmaal om andet end Motiverne til Forlængelsen, og jeg kan derfor ikke se Nyttens af at anvende dette Tings Tid til at lade Forespørgselen passere videre. Man kan ikke vente at faa noget andet Svar end det, man har faaet.

Hensigten kan derfor kun være i denne Sag som i adskillige andre at søge at plumre Vandene, tillægge Regeringen og dens Parti Motiver, som de aldrig har haft. Det er det, man fra kommunistisk Side kalder for at oplyse Arbejderne. Til alt Held er vi flere om det Stykke Arbejde, og jeg tvivler ikke om, hvad Resultatet vil blive i det lange Løb.

Brorsen: Nogen større Debat om de frivillige Korps er der i dette Øjeblik sikkert ingen Grund til. Jeg betragter ligesom den ærede sidste Taler Forespørgselen som aldeles overflødig, naar man tager i Betragtning Statsministerens Svar under Finanslovens første Behandling. Jeg kender ikke Overenskomsten i dens Enkeltheder, men jeg forstaar, at den er affattet paa en saadan Maade, at de frivillige Korps er i alt Fald relativt tilfredse dermed. Derfor vil jeg mene, at Overenskomsten i det hele har det Indhold, at de fortsat kan dyrke deres Øvelser, uden at Staten lægger dem Hindringer i Vejen.

Det er mig ubegribeligt, at man i det hele taget skal foretage sig noget over for disse Korps. Vi maa jo huske paa, at det i væsentlig Grad er unge studerende, der det meste af deres Tid maa sidde over deres Studier, og det kan da være ganske ud-

mærket, synes jeg, og fortjener Anerkendelse, at de ved Siden deraf underkaster sig en fysisk Hærdning.

Jeg mener ogsaa, man maa have Lov til at fremhæve, at disse Korps for ikke mange Aar tilbage gjorde Staten betydelige Tjenester. Jeg tænker paa den Periode, hvor vi havde Sikringsstyrken inde, og hvor de mere end een Gang stillede sig til Statens Raadighed. Og jeg gør opmærksom paa, at der i sin Tid fra den daværende Forsvarsminister P. Munchs Side blev udtalt en uforbeholden Anerkendelse af og Tak for det Arbejde, de frivillige Korps havde været med til at yde ved denne Lejlighed.

De har visse Begunstigelser, men de er baade faa og smaa og i Virkeligheden ikke værd at tale om. Jeg synes ogsaa, det ærede Medlem Hr. Munch-Petersens Tale var uhyre anstrengt, ikke mindst da han skulde til at dokumentere, hvilke Fordele de frivillige Korps havde. Jeg mener, Sagen ligger, og det er jeg for mit Vedkommende tilfreds med, i et roligt Leje nu, idet der gennem Forhandlinger mellem de frivillige Korps og Forsvarsministeren er opnaaet en Overenskomst, hvorved disse Korps kan fortsætte deres Arbejde i Fremtiden.

Ole Bjørn Kraft: Jeg tror heldigvis, det er længe siden, at en Forespørgsel i dette høje Ting er blevet motiveret med Fremsettelsen af saa mange ubeviste og ubeviselige Paastande, som det ærede Medlem fra kommunistisk Side har ført frem her under Diskussionen. Der er bogstavelig ikke en af de Paastande, som det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har fremført, der kan holde ved en nærmere Undersøgelse. De var løse, uvederhæftige, byggede paa upaalidelige Kilder, og det ærede Medlem har ikke gjort sig den Umage at undersøge Spørgsmaalet virkelig sagligt og objektivt. Hvis han havde gjort det, vilde det være en Nødvendighed for ham at trække sin Forespørgsel tilbage og opgive de Paastande, som han her med saa stor Frejdighed har ført frem. Naar man ved, hvorledes de frivillige Korps arbejdede under Verdenskrigen, naar man ved, med hvilken Iver de paatog sig den Tjeneste, som de fik Adgang til at udføre, er det ganske urimeligt at fremsætte Udtalelser som dem, det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen fremsatte.

Det ærede Medlem gjorde et Forøg paa at bevise, at de frivillige Korps var Partikorps, at de stillede sig i et enkelt